18,– Ft

©Árkos Antal, 1985
Hungarian translation

ISBN 963 11 4086 5

Móra Ferenc Ifjúsági Könyvkiadó, Budapest
Felelős kiadó: Sziládi János igazgató
Kossuth Nyomda (84.1062), Budapest, 1985
Felelős vezető: Bede István vezérigazgató
Felelős szerkesztő: Sulyok Magda
Műszaki vezető: Szakálos Mihály
Képszerkesztő: Gáspár Imre
Műszaki szerkesztő: Szántai Ágnes
142 000 példány
Terjedelem: 1,65 (A/5) ív. IF 5361

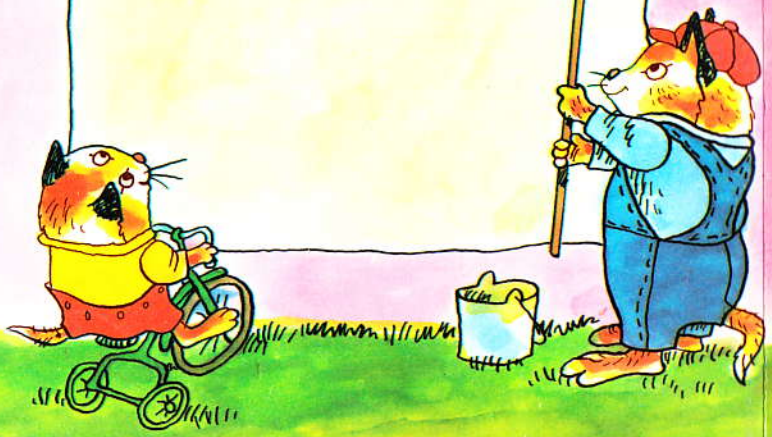

Richard Scarry

Meseóra

MÓRA

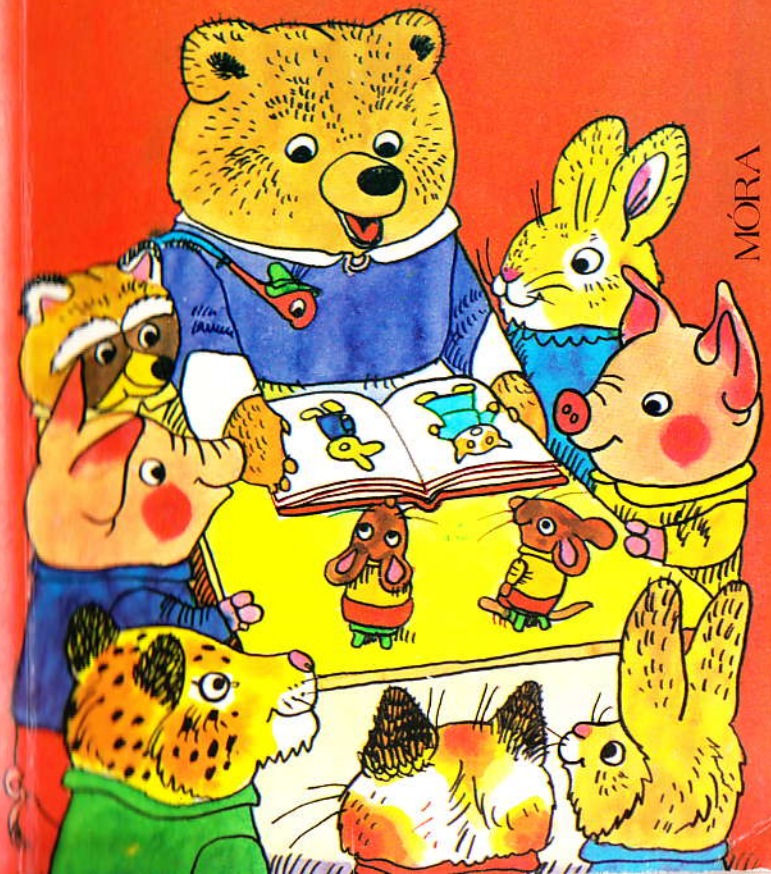

A fordítás az alábbi kiadás alapján készült:
Richard Scarry's Storytime
© 1976, 1985 by Richard Scarry
All rights reserved

Fordította
ÁRKOS ANTAL

Richard Scarry

Meseóra

MÓRA

EGY VIHAROS KIRÁNDULÁS

Gyönyörű, ragyogó nyári nap volt.
Egy árva felhő sem úszkált az égbolton.

Mézes Mici és vőlegénye, Brunó, elhatározták,
hogy kirándulni viszik az egész gyerektársaságot.

Ahogy elhaladtak egy tó mellett,
megpillantottak három horgászt.
Ejha! Ezek aztán biztos
fogtak valamit!

Éppen kirakták
az uzsonnáskosarakat,
amikor váratlanul megjelent
Túró Rudi, a híres-neves pilóta.

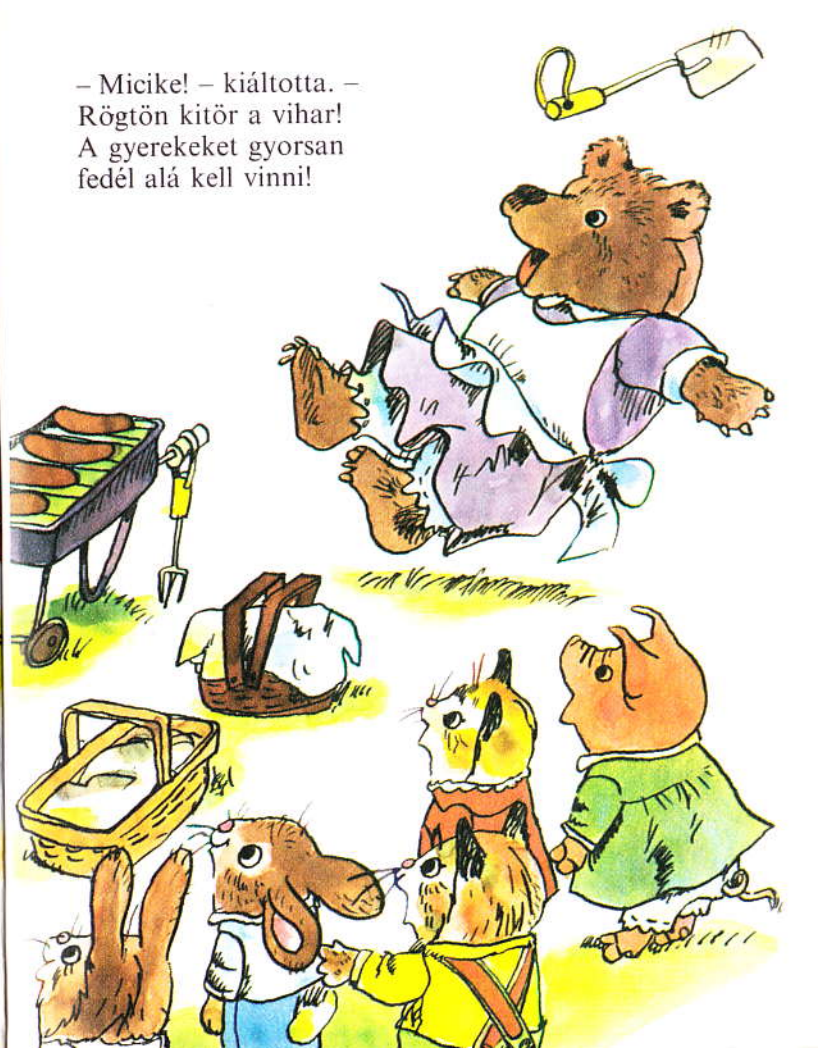

– Micike! – kiáltotta. –
Rögtön kitör a vihar!
A gyerekeket gyorsan
fedél alá kell vinni!

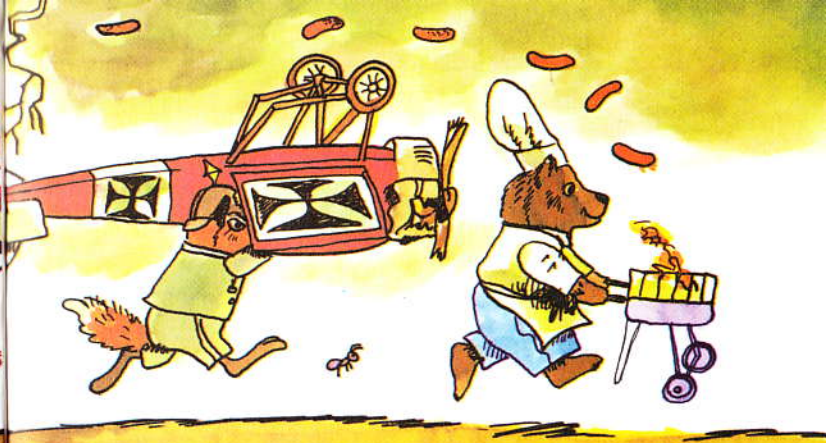

Mivel mindenki az uzsonnával foglalkozott,
senki sem vette észre, hogy gyülekeznek a viharfelhők.

– Gyorsan! Gyorsan! – kiabált Rudi.
– Mindjárt a nyakunkba szakad az eső!

Csinn-bumm, csinn-bumm! Égszakadás, földindulás!
Mennydörgött, villámlott, de szerencsére
már mindenki az iskolabuszban ült.

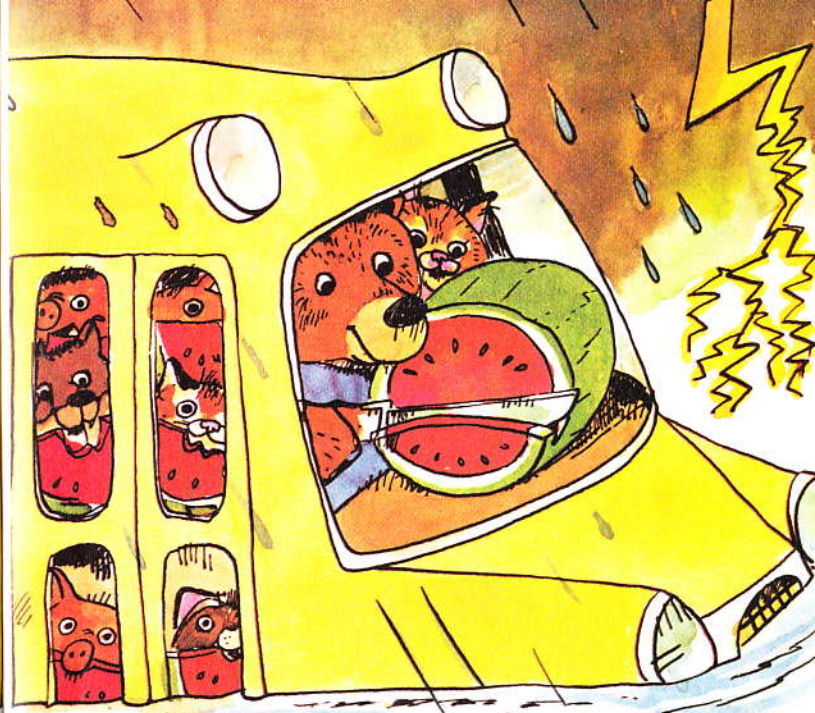

Senki és semmi nem ázott meg.
Még Róka gazda traktora sem.
Soha ilyen sikerült esős kirándulást!

MATILDA MEGMENEKÜL

Magas székén üldögélt Ali, az úszómester, és figyelte a fürdőzőket, mert hátha ki kell valamelyiküket menteni.

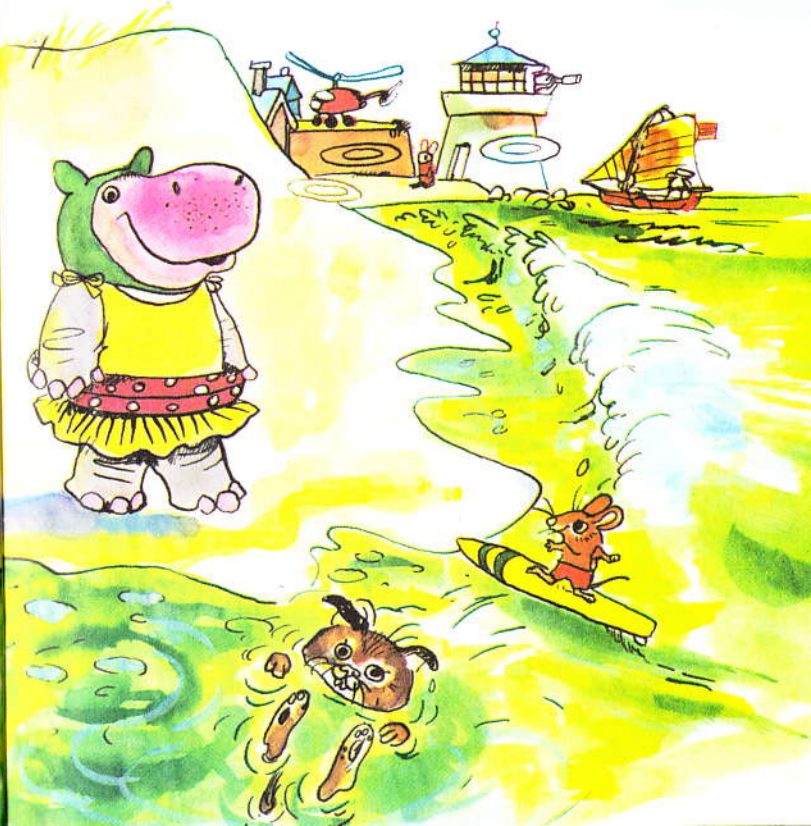

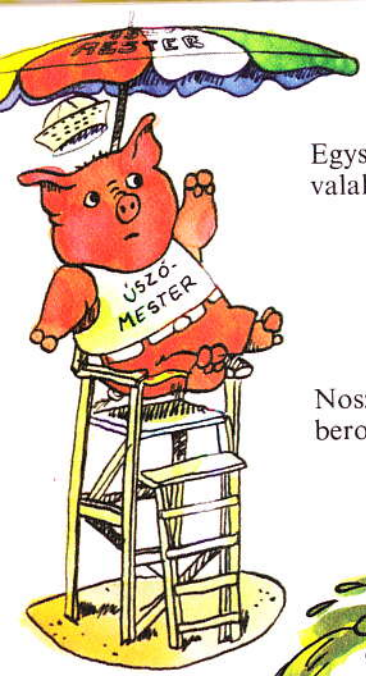

Egyszer csak hallja ám, hogy valaki segítségért kiabál!

Nosza leugrott a székéről, és máris berohant a hullámzó tengerbe.

Matilda kiáltott segítségért.

A szél messze sodorta őt a parttól, és nem tudott visszaúszni.

Csakhogy Matilda túl nagy volt ahhoz, hogy Ali kimenthesse. De ki segíthet rajta?

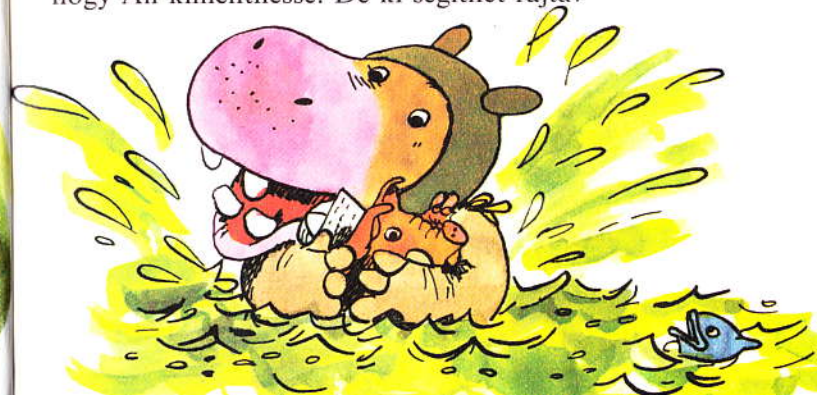

Micsoda szerencse!
Épp ekkor
járt a környéken
a parti őrség
helikoptere.
Egyből kiemelte
Alit és Matildát
a tengerből.

Akkor aztán a helikopter visszarepült
velük a partra, ahol Cicó lesegítette őket.

Matilda becsszóra megígérte Alinak,
hogy legközelebb majd jobban vigyáz,
s nem fürdik, ha viharos a tenger.

MOTOROS MÁRTON

Motoros Márton
gyakran vitte magával
kisfiát, Mikit,
hogy megsétáltassa
remek motorcsónakján.

Ki a legjobb motoros a világon,
mit gondoltok? – Hát Márton!

Egyszer például beleszaladt egy vitorlásba.

Máskor meg
egy lakóhajónak ütközött...

úgyhogy a ruháskosár a vízbe fordult.

Mert Márton soha nem
lassított...

. . . így aztán folyton
nekiment
valaminek!

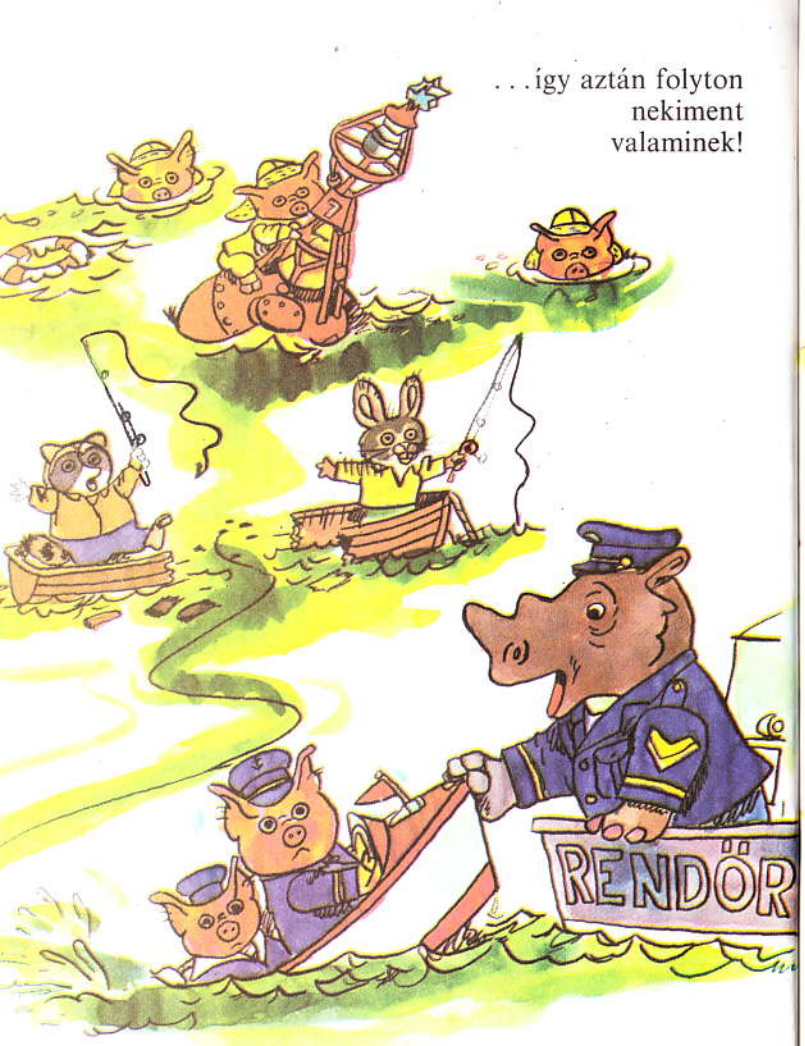

Egészen addig, míg
Barnabás révkalauz
el nem kapta!
Barnabás ráparancsolt,
többé nem motorozhat,
legfeljebb odahaza,
egy kacsaúsztatóban!

Ott aztán Márton nyugodtan motorozhat,
nem mehet neki semminek!

Ki az ott abban a
pincurka-pici
motorcsónakban?
De hisz ez a
kis Miki!

Ejha! Úgy látszik,
nem elég egy kacsaúsztató!

Utána, Barnabás révkalauz!
Mentsd ki gyorsan!

TENGERI PATKÁNYOK

Ki mer ilyenkor vitorlázni?
Milyenkor?
Hát amikor az egész tenger tele van rettentő kalózokkal, akik mindent elrabolnak, amihez hozzáférnek!

Vili bácsi mégis mert...
– Bánom is én a kalózokat! – morogta.

Horgonyt is vetett egy
lakatlan sziget előtt.

Pancsi néni húsos lepényt
sütött neki ebédre.

„Előbb szundítok egyet,
és csak aztán eszem meg a
lepényemet" – gondolta Vili bácsi.

És már aludt, sőt horkolt is.
Krr, krr, krr...

De ki mászik
ott a kötélen?
Ni csak! EGY KALÓZ!
ÉS OTT A TÖBBI IS, VILI BÁCSI!

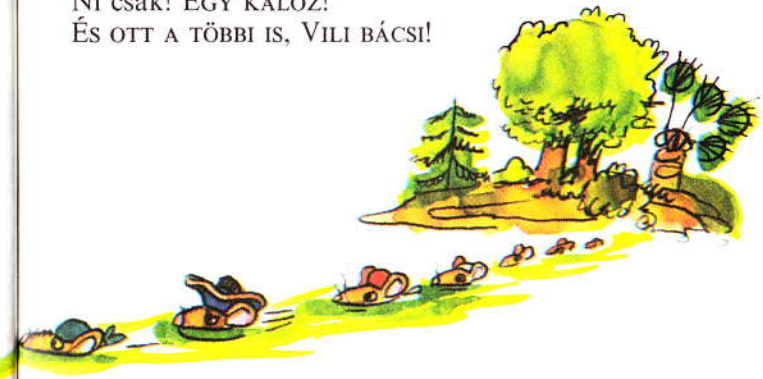

Minden hiába! Vili bácsi mit sem tehetett,
túl sok volt a kalóz!

Először is Vili bácsit kitették a lakatlan szigetre,
és aztán nekiláttak, hogy fölfalják
a húsos lepényét. – EZ AZTÁN FINOM! – ujjongtak.

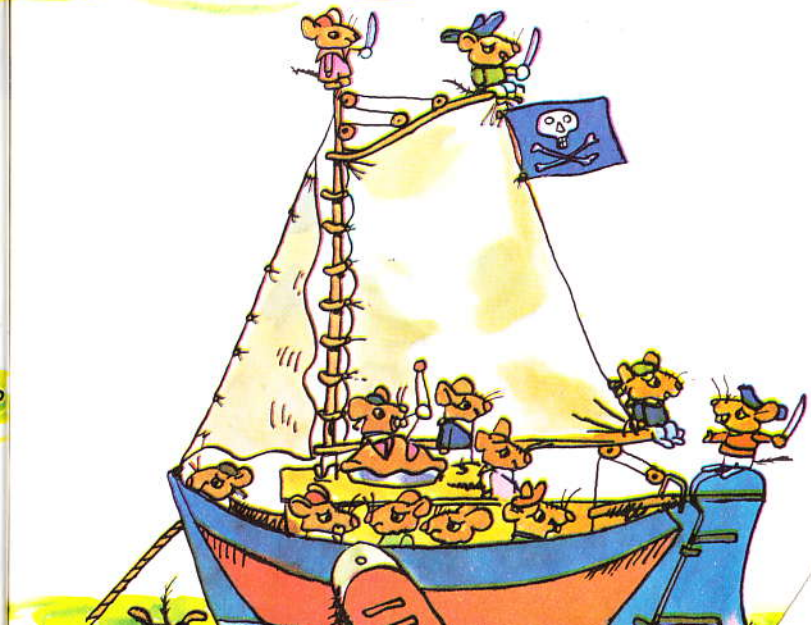

Vili bácsi dühbe gurult, de támadt egy ötlete.
Sást szedett, és szépen megfonta.
Olyan lett, mint egy szőnyeg.

Aztán kagylókat kötött egy letört
faágra: ebből lett a szörnyű száj.

A sásszőnyeget köréje kerítette,
kagylóból szemet csinált neki,
pálmalegyezőt tűzött a végére,
és menten megszületett az ijesztő szörnyeteg!

Vili bácsi belebújt, és most ő volt
Vili bácsi, AZ IJESZTŐ SZÖRNYETEG!
Reszkessetek, kalózok!

A szörnyeteg a hajóhoz úszott.
A kalózok rémületbe estek.
Mind bemenekült a hajó aljába.
A szörnyeteg rájuk zárta az ajtót,
sőt be is lakatolta!
Elfogta az egész kalózbandát!

S aztán a szörnyeteg szép nyugodtan
hazavitorlázott.

Vili bácsi kikötött, és kibújt
a szörnyeteg-ruhából.
Mindenki megkönnyebbült.
De jó, hogy csak Vili bácsi volt!
Szimat őrmester megbilincselte
és elvezette a kalózokat.
Bizony, bizony,
Vili bácsi megszabadította tőlük a tengert,
és mostantól kezdve újra nyugodtan lehet
hajókázni.

Éljen Vili bácsi, A FÉLELMETES SZÖRNYETEG!

SZIMAT ŐRMESTER NAGY NAPJA

Szimat őrmester sorra bírságolta
a tilosban parkoló gépkocsikat, amikor...

...kirontott valaki az ABC-ből.
Hogy ki? Hát Banán Gorilla. Most is banánt lopott,
és megpróbált elmenekülni zsákmányával.

Ám Cicó és Lali, a kukac meglátták...

– Oda nézz, Szimat! Ellopja a motorodat is!

Szimat őrmester begurult.
– Majd kölcsönadom a triciklimet, és azon üldözheted – nyugtatgatta őt Cicó.

Nosza, mindnyájan fölkaptak a triciklire, és nyomába eredtek a tolvajnak.

Árkon-bokron át üldözték.

De azért TE NE utánozd őket!

Épp akkor röpültek át egy hídon,
amikor azt felvonták.

Ez már döfi, Szimat őrmester!

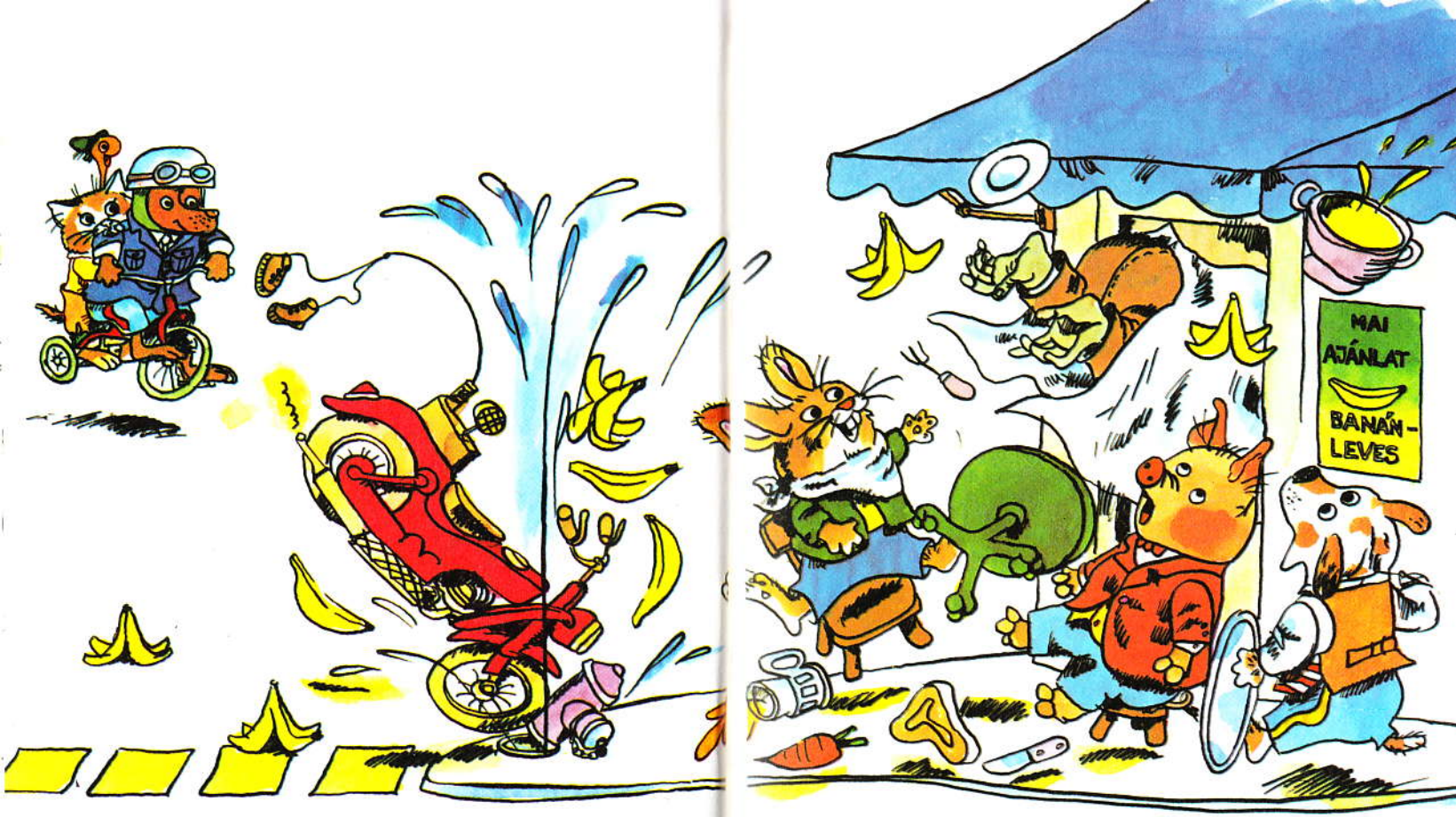

Banán Gorilla hirtelen fejre állt...

...és bebukfencezett az étterembe.

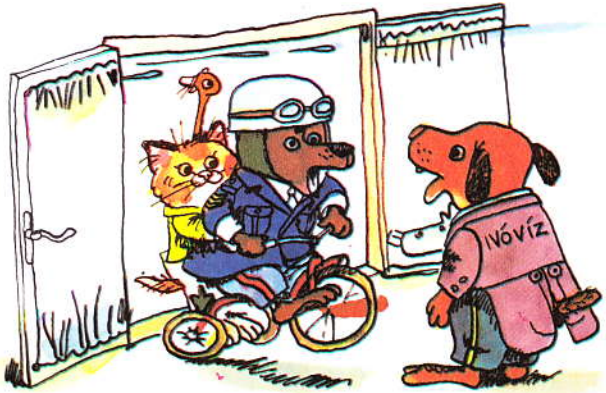

– Egy tolvajt üldözök! – mondta Szimat Vendéglős Valdemárnak.

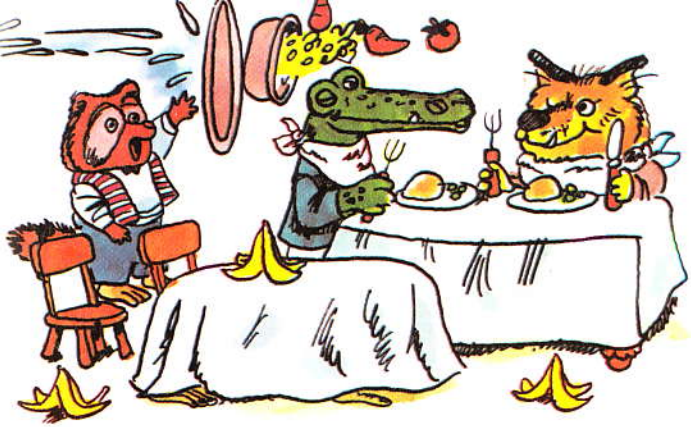

Együtt tették tűvé az egész éttermet, de Banán Gorillának nem lelték nyomát sehol.
Valdemár békítgette Szimatot:
– Ülj le, és fújd ki magad, mindjárt hozok valami finomat nektek!

S már hozta is az ízletes banánlevest.
Lali megszólalt: – Fejemet rá, hogy Banán Gorilla szíves-örömest ülne köztünk!

– Cicó! Gyerünk mancsot mosni! Úgy illik ebéd előtt! – vágott közbe Szimat.
Velük tartott Lali is.

Miután visszajöttek, észrevették ám, hogy az asztaluk elvándorolt!
Valósággal elmászott...

. . . csakhogy közben egy banánhéjon megcsúszott,
és lám, ki rejtőzött alatta?!
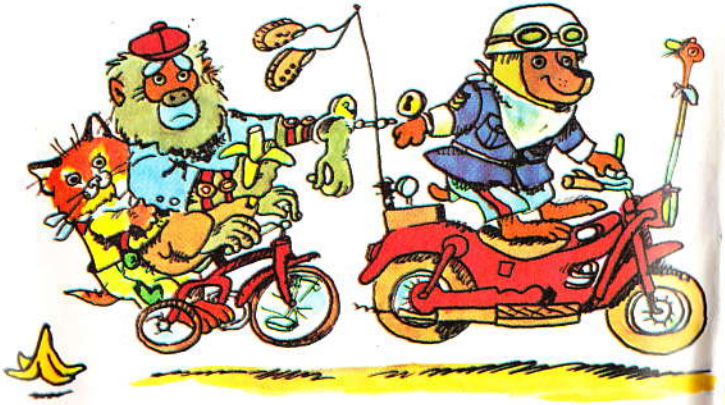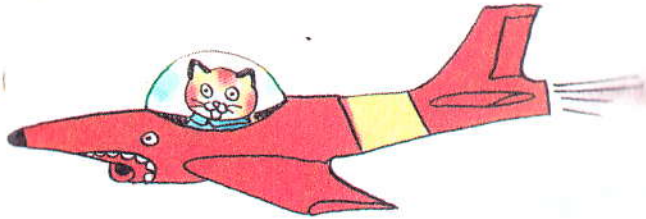
Szimat, Szimat, büszkék vagyunk rád!
Banán Gorilla most majd megtanulhatja:
addig jár a korsó a kútra, míg el nem törik.